

at ejerne har mulighed for at deltage i forbrugsfesten.

Så er det, jeg spørger: Hvad vil ministeren gøre? Lejerne bliver jo ikke rigere af, at de får lov til at spise lidt mere af deres egen hale. Det er jo lejerne egne penge, man siger de godt må få lov til at bruge lidt af.

Men når vi taler om nybyggeriet, siger jeg: Det er frækt, for det her er et spørgsmål om, at man stjæler af lejernes penge for at dele ud til ting, som det egentlig burde have været en samfundsopgave at dele ud til.

Vil ministeren ikke godt svare mig på mit spørgsmål: Hvad vil ministeren gøre – eller vil hun ikke gøre noget? – for at sikre, at der bliver en bedre balance lighedsmæssigt?

Formanden:

Så giver vi ministeren lejlighed til at svare.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg må simpelt hen sige, at jeg nu er skrupforvirret. For nu kan jeg forstå, at det er helt i orden, at Landsbyggefonden bidrager til nybyggeri, det må bare ikke være lige nu. Det må først være om nogle år. Nu synes jeg slet ikke, der er nogen sammenhæng i tingene fra Socialdemokraternes side længere. Oprindeligt var det fint, oprindeligt fremsatte man selv lovforslagene, der gjorde det her muligt, man har stået bag det, sågar stukket linjerne ud helt tilbage fra 1933, som den tidligere socialdemokratiske ordfører gjorde. Nu kan jeg så forstå, at det bare er lige nu, det er et problem, men at man er tilhænger af det igen om nogle år. Det synes jeg er en ganske interessant melding, vi har fået i dagens spørgetime.

Det, vi jo gør, er, at vi udviser rettidig omhu, ved at vi sørger for, at de penge, der på sigt kommer ind i Landsbyggefonden – og det er rigtigt, at det, som fru Lissa Mathiasen siger, bliver til rigtig mange penge – sørger vi for allerede nu at gøre aktive, så det behov, der er for både renovering og nybyggeri, imødekommes – helt i overensstemmelse med Landsbyggefondens formål.

Formanden:

Så er det fru Lissa Mathiasen for et spørgsmål mere.

Lissa Mathiasen (S):

Det kan jo godt forekomme lidt trivielt at skulle blive ved med at stille det samme spørgsmål, men jeg vil nu alligevel prøve for tredje gang.

Nu ved vi jo alle sammen, inklusive ministeren og lejerne, at der p.t. faktisk ikke er nogen penge i Landsbyggefonden. Så det vil sige, at man pålægger Landsbyggefonden at låne for at kunne være med til at finansiere nybyggeri.

Er det, fordi man fra regeringens side, jeg havde nær sagt giver pokker i lejerne og siger til dem: I må klare jer selv, vi er sådan set ligeglade med, at jeres situation bliver ringere og ringere, at I bliver dårligere og dårligere økonomisk stillet? Eller er det bare, fordi ministeren ikke vil erkende, at man rent faktisk stadig væk ser en fortsat stigning i ulighed mellem lejerne i den almene sektor, som samlet set har en lavere og lavere indkomst end den øvrige del af befolkningen?

Der er det, jeg spørger: Hvad vil man gøre for at komme den ulighed, som er stigende, til livs? Kunne jeg ikke efter at have spurgt tre gange få et svar på, hvad man vil gøre ved det?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg gør sandelig også mit bedste for at nå at svare på alle spørgsmålene, men jeg bliver jo nødt til lige at holde fast i de politiske markeringer, der så også kommer via spørgsmålene.

Jeg synes, det er rigtig interessant, at Socialdemokraterne godt vil bidrage med penge til nybyggeri, bare ikke lige nu, men om nogle år. Og så synes jeg, at det er interessant, at det, man har noget imod, er at låne penge til nybyggeri, men åbenbart ikke at låne penge til renovering. Jeg er nødt til at understrege over for spørgeren, at det, vi jo med Landsbyggefondens midler sørger for, er, at vi nå kan få gjort pengene aktive, så de nu kan komme lejerne til gode. Det synes jeg er rettidig omhu.

Kl. 13.55

Nu er der så yderligere tvivl om, hvad det egentlig er, Socialdemokraterne mener: Er det i orden at låne, hvis det er til renoveringsindsatsen, men bare ikke til nybyggeriet, eller er det også bare nogle forvirrende meldinger, der kommer?

Jeg synes, at vi tværtimod bidrager til ligheden – kan man sige – ved at sørge for, at der bliver taget hånd om de problemer, der er i den almene sektor. Det er nu engang sådan, at der er forskel på boligformer. Der er fordele og ulemper afhængigt af, hvilken boligform man benytter sig af. F.eks. ligger der i den almene sektor den tryghed, at man kender huslejen og ved, at den bliver ved med at være den samme uanset den økonomiske udvikling. Der er der så andre